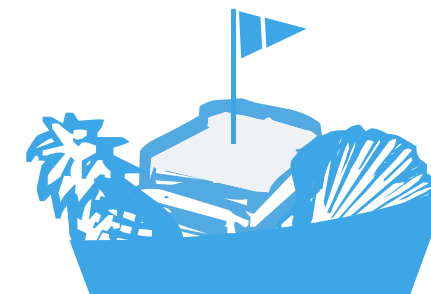

Ana Lidia Aneas Moyano

Samen met haar man is Ana Lidia Aneas Moyano (1979) sinds januari 2006 de trotse eigenaar van restaurant Syrra in Scheveningen. Een droom die na jaren van voorbereidingen, doorzettingsvermogen en hard werken waarheid is geworden voor deze Spaanse. De wens van een eigen restaurant kwam na vele banen.

Kattenkwaad

Toen Ana Lidia in de mavo/havo-brugklas bij de test vwo scoorde, vroeg zij aan de decaan of ze naar de havo/vwo-klas overgezet kon worden. Dit bleek onmogelijk omdat de klassen al waren ingedeeld. Zo werd het automatisch havo voor Ana Lidia: 'De havo heb ik op mijn sloffen gehaald. Omdat ik me verveelde, zocht ik de uitdaging in het uithalen van kattenkwaad en was ik heel irritant in de klas. Knalrotjes op de stoelen van de leraren binden, was mijn favoriete bezigheid!' Ana Lidia kwam als baby van twee maanden met haar ouders vanuit Granada naar Nederland. Na haar eindexamen ging haar vader bijna met de VUT en ontstond het idee om terug te keren naar Spanje. 'Ik moest beslissen of ik wel terug wilde. Ik werkte in de horeca, had mijn eigen geld en eigen vrienden en trok veel met oudere collega's op', aldus Ana Lidia.

Knalrotjes op de stoelen van de leraren binden, was mijn favoriete bezigheid

verliezen in jezelf, de ingrediënten waren voor succes. Deze dame, Betoverend Oog, voelde de onweer-

Doorzettingsvermogen

Ana Lidia besloot niet naar Spanje mee te gaan en bepaalde daarmee op haar zestiende niet alleen haar eigen koers, maar indirect ook dat van het gezin. Doorzettingsvermogen maakte haar verblijf in Nederland mogelijk. Ana Lidia: 'Op school wordt je doorzettingsvermogen eerder afgeremd dan gestimuleerd. Het is een eigenschap die je hebt of ontwikkelt, en het hebben ervan heb ik nodig gehad in mijn hele loopbaan.' Dit begon al tijdens haar stage bij een tehuis voor daklozen: 'Ik studeerde Sociaal Pedagogische Hulpverlening (SPH) en was met mijn zeventien jaar de jonge en eerste stagiaire in het tehuis. Om in contact te komen met de bewoners, heb ik leren darten. De bewoners dartten veel en ik heb net zo lang geoefend tot ik het kon en van de beste van hen kon winnen. Mijn doel was bereikt: ik had contact, werd geaccepteerd en kon daarna pas echt activiteiten met de bewoners doen.'

Wereldbeeld zonder hokjes

Na de middelbare school wilde Ana Lidia Psychologie studeren. Ze koos de kortste route door aan de Haagse Hogeschool in één jaar de propedeuse SPH te halen en zich daarna in te schrijven voor Psychologie in Leiden. Drie maanden later was de kersverse student alweer uitgeschreven: 'De studie was helemaal niet wat ik ervan had verwacht. Het eerste jaar bestond uit veel theorie en mensen werden erg in hokjes geplaatst.

Dat laatste paste niet bij mijn wereldbeeld. De rest van het studiejaar heb ik benut om na te denken over een andere studie en om werkervaring op te doen.' Verschillende banen volgden: van een saaie baan bij een ministerie tot de droombaan bij een commerciële organisatie. Ana Lidia: 'In april 1998 leerde ik mensen bij Unisource, een onderdeel van KPN, kennen. Unisource leidt schoolverlaters en afgestudeerden met een technische achtergrond op voor een baan bij KPN. Het klikte en ik werd aangesteld als project-assistent. Maar al snel wilde ik meer: ik wilde mensen begeleiden en procesbegeleider zijn. Eigenlijk wilde ik toegroeien naar wat mijn bazen deden. Maar mijn leidinggevenden vonden me met achttien jaar nog te jong. Nu begrijp ik dat wel, maar toen helemaal niet.'

Geen opleiding afgemaakt

'De keus om weg te gaan, was voor de hand liggend, vond ik', gaat Ana Lidia verder. 'Via een tussenstop bij Exact, ben ik uiteindelijk benaderd door een headhuntersbureau in Den Haag. Het bedrijf zocht een office-manager.' Ana Lidia kreeg de kans om verder te groeien in het werving- en selectievak: 'Het ging super. Ik groeide snel door, leerde veel, kreeg verantwoordelijkheid, had een goed salaris en er werd in me geïnvesteerd. Het was een klein, snelgroeiend bedrijf en toen ik iemand anders voor mijn eigen functie aan mocht nemen, ging ikzelf naar bedrijven en deed de interviews met de kandidaten.' Na drie jaar was het tijd voor een nieuwe baan: 'Ik wilde niet meer werken vanuit de opdrachtgever, maar vanuit de kandidaat. Van een kleine en informele organisatie kwam ik terecht bij een groot, hiërarchisch bedrijf. Dat was ik helemaal niet meer gewend en het werkte totaal niet. Ik was toen pas 21 en ik bedacht me dat ik de hele tijd alleen maar hoge banen wilde, terwijl ik geen opleiding had afgemaakt.'

staanbare drang om haar kennis over succes te delen. Helpen wilde ze, de jongeren en de allochtone

Het is belangrijk dat je weet waar je drive ligt

Bijstellen van ambities

De balans werd opgemaakt en de ambities werden bijgesteld. Haar ogen waren gericht op banen die ze elke keer net niet kreeg: 'Op een gegeven moment krijg je het gevoel dat je de hele tijd iets wilt wat maar niet lukt en denk je laat maar. Bovendien zei iedereen al jaren tegen me, dat ik teveel wilde. Maar ik was eigenwijs. Ik wilde gewoon de kans krijgen om te bewijzen dat ik het kon.' Een moeilijke periode en een dikke map met sollicitatiebrieven rijker, besloot Ana Lidia om vooral veel lol te hebben en weer voor de secretaressebaantjes te gaan: 'Ik kwam echt nergens tussen. Op papier zien mensen de gebreken en daarop word je beoordeeld. Als ik een gesprek had, kwam ik vaak pas verder.' Toen ze solliciteerde op een secretaressefunctie, kreeg ze haar wereldbaan zowat in de schoot geworpen tijdens het sollicitatiegesprek: 'Het ging om een managementbaan waarin je strategische allianties met andere bedrijven moest aangaan. Voor de tweede presentatie heb ik, hoewel ik niets van powerpointpresentaties wist, mijn laptop meegenomen en een presentatie gegeven. Kunnen werken met Powerpoint was een belangrijk vereiste voor deze functie. Met mijn presentatie en laptop had ik laten zien, dat ik ergens in investeer als ik iets wil. Uiteindelijk heb ik drie jaar bij dit bedrijf gewerkt.'

Persoonlijk gesprek

'Het gesprek is het belangrijkste onderdeel van een sollicitatie. Mijn doel in het gesprek was altijd dat het vooral leuk moest zijn. Ik moest mezelf kunnen zijn en de sfeer bepalen. Contact maken is hierbij heel belangrijk: het begint met een goede handdruk en iemand aankijken. Zorg dat je iets gemeenschappelijks vindt en ga van daaruit verder. Durf ook iets persoonlijks te vertellen, dat is vaak al heel ontwapenend voor mensen', aldus deze ware ervaringsdeskundige. 'Maar durf ook vragen te stellen. Hoe meer je anderen aan het woord laat, hoe minder jezelf aan het woord bent.' Het belangrijkste om daadwerkelijk ook de baan te krijgen, is je houding, volgens Ana Lidia: 'Ik denk dat het je houding is, waarop je aangenomen wordt en waarop je carrière maakt. Een open houding geeft aan dat je nog kunt en wilt leren. Een werkgever wil dan in je investeren, eerder dan wanneer je een gesloten houding hebt en uitstraalt dat je het allemaal al hebt uitgestippeld. Ik kan het weten, want zo was ik ook en dat was niet handig.'

Vind je drive

Uiteindelijk heeft deze kersverse restaurant-eigenaresse gedurfd te kiezen voor datgene waarin ze altijd het meeste lol had: 'Ik vond op een gegeven moment zelfs in mijn droombaan geen voldoening meer. In het restaurant heb ik alles gevonden wat me beweegt: contact met mensen en het snelst de feedback daarin. Het is belangrijk dat je weet waar je drive ligt. Het is ook nuttig om op momenten dat je het niet weet, je met jezelf aan de slag gaat. Hoe eerder je kritisch naar jezelf durft te kijken, hoe beter het voor jezelf is. Je zult zien dat je jezelf dan verder ontwikkelt en er meer perspectieven zijn.'

Mijn rapportcijfers:
 Doorzettingsvermogen: 7
 Humor: 7
 Omgang met mensen: 7
 Charme: 7
 Lef: 8

Inspiratiebron en steun en toeverlaat zijn haar vriend en schoonmoeder: 'Mijn schoonmoeder was bezig met trainingen, boeken en spiritualiteit om zichzelf verder te ontwikkelen. Ik ontwikkelde met haar mee. Veranderen is moeilijk: je gaat door dalen. Het is moeilijk als iemand je een spiegel voorhoudt. Soms verandert je omgeving en dat betekent vaak dat jezelf ook aan het veranderen bent. Wees daar niet verdrietig om, het is een goed teken en onthoud dat je soms ook zelf je omgeving kunt bepalen.'